

AFLEVERING 2 ADRIAAN "HET BOT"

Adriaan ligt als een hondje in een lege hondenmand met in zijn mond een botje. Adriaan zegt: "waf". Het botje valt in de mand. Off screen: "Ik ben Adriaan en mijn hond is doodgegaan. Hij heet Stippie"

1. INT HUIS ADRIAAN / WOONKAMER / DAG

Adriaan zoekt in de overvolle krantenmand. Kranten en vakbladen glijden op de grond. Hij vindt niet wat hij zoekt.

Adriaan richt zich op het bureau. Het bureau is een puinhoop. Hij tilt papieren op. Schuift voorzichtig wat aan de kant. Hij vindt nog een oude zwarte bananenschil. Gooit die opzij.

Adriaan kijkt onder de stoel. En daar ligt een verkauwd botje. Adriaan bukt zich en komt omhoog met tussen zijn tanden het botje. Hij draait zich om, naar het raam. Teun staat buiten met zijn neus tegen het glas gedrukt. Teun ziet het bot en steekt zijn duim omhoog.

2. EXT RABBERSBOS / GRAF STIPPIE / DAG

Adriaan en Teun lopen langs het Hertenkamp op weg naar het Rabbersbos. Over hun schouder een schep van vader. In een plastic tas het bot, een hark en kleine schepjes. Ze steken het grasveld over. Dan staan ze stil. Voor hen ligt, aan de rand van het Rabbersbos, het graf van Stip.

Adriaan draait de plastic zak om. Het bot valt, samen met de hark en schepjes, in het gras. Teun haalt het kruis weg en Adriaan legt de stenen en de bloemen naast het graf.

3. EXT. HUIS RABBERS / DAG

Mevrouw Rabbers kijkt door het raam.

4. INT. HUIS RABBERS / DAG

Mevrouw Rabbers ziet dat Adriaan aan het graven is. De hand van mevrouw Rabbers pakt de telefoon.

5. EXT. RABBERSBOS / DAG

Adriaan graaft met papa's schep. Het gaat erg zwaar. Adriaan laat de grote schep vallen en pakt een strandschep uit de plastic tas. Hij kijkt naar het Rabbershuis in de verte en ziet mevrouw Rabbers voor het raam staan. Aan het werk maar. Met de strandschep gaat het beter. De aarde is nog los. Teun probeert het ook met de grote schep. Met zijn voet stampt Teun de schep steeds diep in de grond.

ADRIAAN

Kijk uit!

Teun kijkt.

ADRIAAN

Nu heb je hem doormidden gehakt.

Teun haalt een regenworm uit de aarde. Adriaan zit er op z'n knieën bij.

ADRIAAN

Is-ie dood?

TEUN

Hij beweegt nog wel.

Ze kijken naar de regenworm in zijn hand.

PAPA (barse toon!)

Wat is dat hier?!

Adriaan en Teun schrikken. De worm kukelt op de grond.

Adriaan

Niks.

PAPA

Ga je Stip weer opgraven?

ADRIAAN

Nee.

PAPA

Mooi, want dat zou ik niet goed vinden.

ADRIAAN

Ik wil dit botje nog aan Stip geven. Ik graaf hem niet op maar ik leg dit erbij.

PAPA

In de kist?

ADRIAAN

Ja.

PAP

Dat hoeft niet.

ADRIAAN

Waarom niet?

PAPA

Hij is toch dood? Dooie hondjes eten niet. Geef maar hier die schep!

ADRIAAN

Nee!

PAPA

Adriaan! Je laat die hond met rust.

ADRIAAN

Ik laat'm ook met rust! Ik kan'm toch niet wakker maken?!

PAPA

Nee, dat kan zeker niet. Stip is dood. Hartstikke dood en hij hoeft geen botje meer! Hier die schep!

ADRIAAN

Nee!

Papa maakt een ge-ergerd tijgergeluid en trekt de schep uit Adriaans handen. Maar Adriaan laat niet zomaar los. Papa trekt de schep uit Adriaans handen en schept zo de aarde weer op't graf.

ADRIAAN

Pas op! Daar ligt een zieke regenworm!

Adriaan woelt wanhopig, zittend op z'n knieeen, met zijn handen door de aarde. Papa schept door.

ADRIAAN

Jij bent een moordenaar!

Papa pakt de plastic tas. Hij grist ook bij Teun de schep weg. Ondertussen staat Adriaan boos aan de tas te trekken.

PAPA

Laat los Adriaan.

Papa trekt de tas los.

PAPA

Zo.

Hij kijkt even schichtig naar het raam van Rabbers. Daar staat, een beetje verdekt opgesteld, mevrouw Rabbers nog steeds te kijken.

PAPA
Ga maar spelen. En geef dat bot aan een hond die nog leeft.

Papa wil weglopen over het grasveld. Opeens een harde plof tegen zijn rug. Adriaan heeft het bot tegen papa's rug gesmeten. En het doet best zeer.

PAPA (boos)
Wel potverdrie!

ADRIAAN (boos)
Jij bent stom!

PAPA
Jij gaat niet gooien Adriaan
Kraaikamp!!

Nu draait Adriaan zich boos om en loopt weg. Teun er maar achter aan.

PAPA
ADRIAAN!

Maar Adriaan loopt door.

ADRIAAN (roept)
De allerstomste die ik ken!

Papa kijkt weer naar het raam.

PAPA (roept)
We hebben het hier vanavond nog over!

Teun komt naast Adriaan lopen.

TEUN
Ik denk niet dat we bij jouw thuis straks een snoepje krijgen.

6. EXT. HERTENKAMP / BOOM + GRASVELD / DAG

Adriaan zit boos in het gras tegen een boom. Teun staat.

TEUN
Zullen we naar mijn huis gaan?

Adriaan geeft geen antwoord. Teun laat'm maar en draalt wat rond. Adriaan kijkt superboos. Hij ziet de eendenvijver met daarachter het Hertenkamp. Hij ziet Teun over het hek hangen, kijkend naar de eendjes. De zon schijnt en Teun gooit een steen in het glinsterende water.

Adriaan kijkt omhoog. Naar de bomen. Naar de takken die waaien in de wind. Hij hoort het ruisen van de bladeren. Daartussendoor ziet hij de lucht. Adriaan doet zijn ogen dicht. Hij hoort het ruisen van de wind en het ploepen van de stenen die Teun steeds in het water gooit.

Dan klinkt er vanuit de verte geblaf. Adriaan doet zijn ogen open. Hij fronst. Weer geblaf. Adriaan draait zich op zijn knieën om en kijkt om de boom heen.

Adriaan ziet Stippie over het grasveld hollen. Stippie staat even stil, kijkt naar Adriaan en blaft. Hij kwispelt met zijn staart en holt dan verder, langs het graf, door naar het botje in het gras. Stippie pakt het botje met zijn bek op en kijkt kwispelend naar Adriaan. Dan rent Stippie verder het grasveld over.

Er kriebelt iets aan Adriaans gezicht. Adriaan knippert met zijn ogen. Hij wrijft met zijn hand over zijn gezicht.

7. EXT. HERTENKAMP / BOOM + GRASVELD / DAG

Adriaan zit tegen de boom als in't begin van scene 6. Hij wrijft met zijn hand over zijn gezicht. Hij doet zijn ogen open. Teun staat gras in zijn gezicht te gooien.

ADRIAAN

Hou op.

TEUN

Jij moet wakker worden.

Adriaan staat op en loopt terug over het grasveld. Teun loopt achter hem aan. Adriaan zoekt bij het graf en in het gras. Geen botje te vinden.

ADRIAAN

Waar is het botje?

Teun haalt zijn schouders op.

ADRIAAN

Jij hebt het niet gepakt?

Teun schudt van nee.

TEUN

Misschien heeft je vader het opgeraapt.

ADRIAAN (beslist)

Nee. Mijn vader ruimt echt noooit iets op.

Teun kijkt Adriaan verbaasd aan.

8. INT. HUIS ADRIAAN / SLAAPKAMER / AVOND

Adriaan ligt in bed. In de hoek van de kamer staat de lege hondenmand en aan de muur is een vergroting van Stippie geprikt met een punaise. Papa komt binnen. Adriaan draait zijn rug naar papa toe. Papa gaat erbij zitten. Stilte.

PAPA

Stip was ook mijn hond. Ik had'm al toen jij nog niet eens geboren was.

Adriaan draait zich om. Papa heeft droevige ogen.

PAPA

Je moet geen dooie dieren opgraven.

ADRIAAN

Ik wou Stip er niet uithalen. Ik wou er iets bijleggen.

PAPA

Dat mag ook niet.

ADRIAAN

Waarom niet!

PAPA

Dooie dieren en ook dooie mensen liggen te rusten. Ze vergaan. Dan worden ze weer als aarde, als zand. Het ziet er vies uit als je ze weer opgraaft.

ADRIAAN

Je bedoelt dat ze dan helemaal zwart zijn?

PAPA

Zoiets en uiteindelijk blijven er alleen wat botjes over.

ADRIAAN

Pap?

PAPA

Hmmm.

ADRIAAN

Ik hoef Stip ook niet meer op te graven.

PAPA

Mooi.

ADRIAAN

Want hij heeft het botje toch!

PAPA (verrast)

He?

ADRIAAN

Ik had wel even mijn ogen dicht, maar ik sliep toch niet echt. En toen zag ik Stip over het grasveld rennen en toen keek hij naar mij en toen pakte hij het bot. Uit het gras!

PAPA

Je hebt Stip in een droom gezien.

ADRIAAN

Nee, het was echt! Echt, he! Want toen ik ging kijken, toen lag het er niet meer. Jij hebt het toch ook niet opgeruimd?

PAPA

Wat?

ADRIAAN

Dat botje! Het was weg!

PAPA

..euh...

ADRIAAN (angstig voorgevoel)

Jij ruimt toch nooit iets op?

PAPA

Nee, daar ben ik erg slecht in, he?

ADRIAAN (opgelucht)

Ja. Dus!

PAPA

Ja, ja... Zo, zo...

Adriaan kijkt papa verwachtingsvol aan. Papa kijkt terug.

PAPA
Het lijkt erop dat Stip afscheid van
jou heeft genomen.

Papa en Adriaan kijken elkaar aan. Papa kijkt serieus. Adriaan ook. Dan glimlacht papa, maar het lijkt ook een beetje een droeve glimlach. Papa geeft Adriaan een aai.

PAPA
(staat op) Zo en nu ga ik
koffiedrinken. Kus.

Ze kussen.

ADRIAAN
Pap?

PAPA
Ja?

ADRIAAN
Ik denk dat Stippie ook nog wel
afscheid van jou komt nemen, hoor.

PAP
(glimlach) Dat zou ik wel cool vinden.
Dag appelflap.

ADRIAAN
Dag oliebol.

Papa vertrekt en zet de deur op een kier. In het donker kijkt Adriaan nog even naar de lege hondenmand in de hoek van de kamer. Dan sluipt hij nog even uit bed en tilt z'n gordijn op. Buiten ruisen de bladeren.

ADRIAAN
Dag Stip.
